

Доболното.

Босоного, безъ калпаче,
Кално, неомито
Е това момченце малко,
Бѣдно, но честито.

То не знае грижа, мжка,
Болки и неволя;
Скача, пѣе, весели се,
Припка си на воля.

Татко се за него бѣхти,
Хлѣбъ да му изкара,
Майка му работи чуждо —
Нѣщо да докара...

То на слънце, край вратата,
Често се припича;
Съ бѣдността се е сродило,
Волността обича!

Люб. Бобевски.

